

Овог месеца навршава се 14 година од почетка агресије НАТО против Србије и Црне Горе (СРЈ). Србија мора да памти и одаје почаст жртвама агресије НАТО међу којима су две трећине били цивили. Не сме да заборави ни огромна разарања, ни последице осиромашеног уранијума који наставља да узима свакодневни данак у животима људи. Агресија почива на лажима од којих је једна да је то била „хуманитарна интервенција“. Друга је да је агресију изазвао Слободан Милошевић. Рамбује је био ултиматум САД гори од ултиматума Аустроугарске 1914. Захтеван је пристанак на капитулацију и окупацију целе СРЈ. Док се у име агресора понављају лажи о „хуманитарној интервенцији“, „плану потковица“, масакру у Рачку“, „коллатералним жртвама“, Србија има још већу моралну обавезу да понавља и брани истину – да је агресија НАТО злочин против мира и човечности, да је то био освајачки рат, да су чланице НАТО прекршиле Повељу УН и основне норме права и морала, да су убиства деце, убиства цивила у Грделици, на мостовима у Варварину и Муринама, убиства запослених у медијима – злочини у злочину.

Циљ лажи је да се се лидери НАТО оправдају за стравичне злочине које су починили, а да се жртве принуде да прихвате кривицу. Мало је оних који верују у лажи агресора. Чудно је и болесно да се адвокатима агресора даје толики простор и доминација у медијима. Чији су то медији, може ли се у медијима у Србији обезбедити „минутажа“ за интересе Србије?

Као озбиљан европски народ дужни смо да памтимо људске жртве у одбрани од агресора, у ратовима за слободу. Победи савезника у Првом и Другом светском рату српски народ дао је неизмерљив допринос. Победа над фашизмом и нацизмом је темељ

У току је трећи светски рат

Пише: Живадин Јовановић
недеља, 03 март 2013 21:16

и саме Европске уније у који су уграђене и огромне српске жртве. Србија не сме да дозволи да је данас било ко понижава и уцењује да би се примакла неком датуму и Европској унији, да би се одрекла Косова и Метохије!

То што ми је да самислим да се у Бриселу воде било какви преговори компромисном решењу за Косово и Метохију, по нама, је да преговори о статусу према Резолуцији СБ УН 1244. Бриселски преговори не доводе ништа друго до технологија Саада – САД, В. Британије и Немачке – на изнуђивање једног другог и окупаци Србије и њихово преузимање у документ и јавно изнад Резолуције СБ УН 1244. Србија у Бриселу не добија ништа да добије, а само тога да јој се отме. Датум је фатаморгана, мехур од сапунице, тачни концесија.

Фаталне грешке

Прва је грешка што су разговори са колосека УН пребачени на колосек ЕУ. Србија је тиме саму себе лишила подршке Русије и Кине, као, верујем, и подршке већине несталних чланица Савета безбедности, отежавајући своју, а јачајући позицију Приштине. Тиме ништа не добија, а губи много? Шта се догодило са СФРЈ и СРЈ чији су проблеми „решавани“ искључиво на колосеку ЕУ? Да ли је стратегија „подели па владај“ напуштена са одласком Геншера и Солане, или је добила убрзање? Друга грешка је што је прихваћен „дијалог“ на највишем нивоу. То се у свету не ради. То је слично као када би голман на фудбалској утакмици изашао на центар да изведе почетни ударац остављајући небрањену капију за собом. Највиши нивои су последњи који преговарају. Кад врх погреша, нема тога ко ће га исправити. То је аксиом у међународном преговарању.

Трећа је грешка веровање да у преговорима посредује Европска унија. У Бриселу није реч о преговорима, није реч о посредовању, нити је реч о улози ЕУ. У Бриселу одлучују САД, као највећа европска сила, Немачка, као друга, и В. Британија као трећа. Француска је активни посматрач. Присуство Рикера у Бриселу је израз одлучујуће улоге САД. Пристајање Србије на концесије које изнуђују ове силе, треба, поред осталог, да отклони нејединство унутар ЕУ у области спољне и безбедносне политике. Да релативизује, или сасвим уклони, несагласност Шпаније, Румуније, Словачке, Грчке и Кипра. Нешто слично као што је СФРЈ била натерана да својом судбином плати јединство ЕУ у Мастрихту. На страну што у Бриселу нико не посредује, већ САД, ВБ и Немачка, преко Ештонове, намећу своју вољу Србији. Без опасности да им се у то „мешају“ Русија, Кина или било ко други.

У току је трећи светски рат

Пише: Живадин Јовановић
недеља, 03 март 2013 21:16

